

۱- یکی از ضمایر متصل شخص (م - ت - ش - مان - تان - شان) که هم یک تکواژ آزاد دستوری و هم یک واژه است ← دیدمش ← دو واژه و سه تکواژ

انواع «ش»

۲- وند اشتقاقی (تکواژ وابسته‌ی اشتقاقی) ← بن مضارع + ش: روش - پرش - ارزش - پوش - کاوش و ...

توجه: در صورتی که «ش» جز تفکیک‌ناپذیر واژه باشد نه تکواژ است و نه واژه: پوش - یورش - چندش - ابرش و ...

انواع «ه» { در فعل تکواژ وابسته‌ی تصریفی: دیده بود
در صفت مفعولی تکواژ وابسته‌ی اشتقاقی: دل سوخته
در اسم تکواژ وابسته‌ی اشتقاقی: زمینه - سپیده - لبه

توجه: در مواردی «ه» جزو تفکیک‌ناپذیر واژه است: خانه - نامه - نرده - پرده
- برده - دانه (یک تکواژ)